Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per FrancescX el dl., 11/11/2024 - 00:00

Dn 12,1-3
He 10,11-14.18
Mc 13,24-32

Realisme

Al llarg de la història de la humanitat sempre hi ha hagut els que nomenem “profetes de calamitats”. I quan els evangelis presenten Jesús anunciant calamitats podem agafar la falsa impressió que Jesús és un d’ells. No res més lluny d’Ell. El seu és un altre estil. Jesús vol ser realista i esperançador. I aquest és el sentit d’aquests discursos. Un altre fragment similar el proclamarem el primer diumenge d’advent.

Jesús és realista i anuncia que hi haurà fets, aquí significats per fets astronòmics, que provocaran por i dolor. I certament en la vida hi ha fets físics (com poden ser els tsunamis o terratrèmols), fisiològics (malalties o pandèmies), psicològics (psicopaties o bogeries), relacionals (guerres, terrorismes, violències de gènere i de tota altra mena) etc...Tots ells i molts altres seguiran. Jesús ho adverteix. Jesús és realista, toca de peus a terra. Això ho estem comprovant en els moments presents amb els cruents enfrontaments al Pròxim Orient i en els recents desastres humans i materials de la Dana.

Esperança

Però Jesús és sobretot profeta esperançador. I aquesta és la intenció d’aquests fragments apocalíptics. I amb aquesta orientació hem de saber viure els fets dolorosos.

I és que el dolor pot tenir diversos efectes en les persones. Hi ha qui el dolor l’ensorra, el desanima i, fins i tot, el desespera i el fa perdre el sentit de viure. Hi ha qui la resistència al dolor l’endureix i el fa exigent amb els altres. Hi ha qui el dolor el fa més fort per afrontar properes situacions Hi ha també qui el dolor el fa més sensible i comprensiu amb el dolor dels altres. Finalment hi ha qui el dolor el mou a mirar el futur amb esperança.

Tenir aquesta actitud és el que pretén Jesús amb les seves paraules. I és que Jesús, que va passar per trànsols de dolor al llarg de la seva vida fins arribar a la mort injusta i violenta, va ser per la seva resurrecció el gran triomfador del dolor.

I Jesús, com en tants altres aspectes de la seva vida, és el que dona sentit a les nostres situacions que se’ns mostren sense sentit i el que dóna sortida en els nostres més tancats atzucacs.

Descoberta

Per tant, cal viure qualsevol situació amb la serenor necessària per viure-la amb tota la seva globalitat, amb la seva actualitat i amb la seva projecció cap al futur. No ens hem de deixar empresonar pel present, encara menys per fets passats, per dolorosos que siguin. Hem de saber descobrir en la figuera seca les tendres branques que començaran a brotar. I, per altra banda, hem de saber descobrir, dintre de la foscor i el misteri que és, i serà sempre el dolor, la seva font de fortalesa i de capacitat de reorientar la vida amb nova sensibilitat i sentit de solidaritat davant de noves situacions.

En qualsevol hipòtesi sempre comptem amb la companyia d’Aquell que es va voler solidaritzar amb totes les nostres situacions per obrir els nostres atzucacs, tot esperant el dia en el que no hi haurà el mur de divisió d’una vida present i un altra futura, el dia en que el suprem dolor de la mort s’obri a la plenitud de la vida plena que ens espera.

I, mentre no hi arribem, siguem sembradors d’esperança amb la nostra actuació solidària amb els que estan passant per situacions dures i doloroses.

ETIQUETES
REALISME DOLOR ESPERANÇA DESCOBERTA